

Elämän puolesta ryhmän kokoontuminen 19.10.2020 klo 19.00

Ryhmän vieraana oli etäyhteyden kautta Päivi Räsänen. Hän piti esitelmän yhteiskunnallisesta tilanteesta aborttilainsäädännön ja elämän puolesta toimimisen suhteen. Pällimmäiseksi huomioksi jäi, että yleinen tilanne on erittäin haastava ja toiminta elämän puolesta Suomessa valitettavan vaisua. Sitä tarvittaisiin enemmän kaikilla tasoilla. Eduskunnassa tilanne on todella huono tällä hetkellä.

Päivi Räsänen oli yhteydessä ryhmään 1 h 23 minuuttia. Hän piti ensin noin puolen tunnin esitelmän, jonka jälkeen keskusteltiin vapaasti ja esitettiin kysymyksiä. Alla pääkohtia esitelmän ja keskustelun kulusta.

Huomioita puheesta:

- Keskustelu on erittäin tärkeää ja erilaiset ryhmät elämän puolesta erittäin tervetulleita.
- Nykyinen aborttilaki tuli voimaan 1970 – luvulla. Vuonna 1978 lähes kaikki lääkäriopiskelijat allekirjoittivat vetoomuksen omantunnonvapaudesta olla osallistumatta aborttien suorittamiseen.
- Lääkäri Markus Viljanen erotettiin virastaan koska hän ei suostunut aborttien tekoon.
- Abortti koskettaa laajaa joukkoa suomalaisia. Vuoden 1970 jälkeen on tehty noin 700 000 aborttia ja 95 prosenttia niistä sosiaalisin perustein. Koska aihe koskettaa omakohtaisesti niin monia suomalaisia, vähintään tuttavien kautta, tekee syyllisyys osaltaan keskustelun vaikeaksi.
- Abortteja tehdään nykyisin noin 9000 vuodessa. Sen tekeminen on mahdollista 12 viikkoon asti kahden lääkärin luvalla ja Valviran luvalla 20-viikkoon asti. Myöhäisemmät keskeytykset tehdään lääketieteellisin perustein.
- On tulossa uusi lakialoite, jossa ei vaadita enää mitään perusteluja abortille. Naisen oma tahto riittää. Tämä on väärä suunta, koska se vie sen viimeisenkin mahdollisuuden estää abortti, jonka vaatimus kahden lääkärin lausunnosta antaa. Toteutuessa lakin myös veisi vastuun aborttien suorittamisesta terveyskeskuslääkäreiden harteille. Lapsi menettäisi oikeuden elämään ilman minkäänlaista harkintaa.
- On mahdoton sanoa mitään muuta tarkkaa ajankohtaa persoonallisen elämän alkamiselle kuin hedelmöitymisen hetki. Sikiön kehityksessä mitään tällaista rajaa ei ole. Sydän aloittaa toiminnan noin 3 viikon kohdalla ja aivosähkökäyrä voidaan mitata muutama viikko sen jälkeen. 12 viikon kohdalla kaikki elimet ovat jo kehittyneet.
- Suomessa keskustelu myöhäisten raskaudenkeskeytysten eettisyydestä on vaikeaa. Keskoshoidon myötä sikiön elinkelpoisuusraja on alentunut 22 viikkoon. Vuosittain tehdään useita raskaudenkeskeytyksiä tämän ajan jälkeen. Tällaiset ovat yleensä vammaisuuden perusteella tehtyjä abortteja. Vuonna 2017 oli 71 tällaista tapausta. Näiden myöhäisten aborttien pitäisi herättää ihmisoikeuksista kiinnostuneiden huomio.
- Vammaisuuden perusteella tehdään 200 – 300 aborttia vuosittain. Suurin osa näistä on Downin – tai Turnerin syndroomasta johtuvia.
- Päivi Räsänen luki erittäin koskettavan otteen eräältä kättilöltä saamastaan kirjeestä. Tämä oli osallistunut myöhäiseen raskauden keskeytykseen, jonka syynä oli vamma, joka myöhemmin olisi voitu korjata leikkauksella. Kättilö oli lopettanut työnsä abortin jälkeen ja katuu osallistumisestaan syvästi.
- Abortti on täysin vastoin lääkärin etiikkaa. Maailman lääkäriliitto otti vuonna 1948 abortin vastaisen linjan, mutta tästä on luisuttu myöhempinä vuosina, eikä varsinaista lääkäreiden kansainvälistä kannanottoa ole.

- Kristillisin perustein emme mitenkään kieltää syntymättömän lapsen elämää. Päivi Räsänen otti esille Neitsyt Marian ja Elisabetin kohtaamisen, jossa Johannes Kastaja potkaisi Elisabetin kohdussa tunnistaessaan Jeesuksen ja Elisabet täytyi Pyhällä Hengellä sanoen: "Siunattu olet sinä, naisista siunatuin, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä! Kuinka minä saan sen kunnian, että Herrani äiti tulee minun luokseni?"

Huomioita puheen jälkeisestä keskustelusta:

- Ei ole mitään virallista valtiollista tai kansainvälistä auktoriteettia, johon voisi vedota siinä, että elämä alkaa hedelmöitymisestä. WHO:lla on suositus, että 22 raskausviikolla ja sen jälkeen syntyneet rekisteröitäisiin lapsiksi. Eri maiden lakimuutokset aborttia suosiviksi ovat vaikuttaneet myös kansainvälisten ja kansallisten instituutioiden kantoihin. YK:n lastenoikeuksien julistukseen voi vedota. Biologia on myös vahva peruste: vailla rajaksi asetettaisiin aivosähkökäyrä, niin se olisi paljon aikaisempi kuin nykyinen aborttiraja. Yksilön kehitys on saumaton prosessi ja on hyvä muistaa, että vauvakin on pitkään riippuvainen muiden hoidosta.
- Euroopassa rajat abortin saamiselle vaihtelevat. 24 viikkoa on melko yleinen, mutta monissa maissa raja on alempana.
- Myös kristityt lääkärit tekevät abortteja. Monet sanovat tekevänsä niitä rikkirevityllä omatunnolla. Asia olisi käytävä läpi jo opiskelua aloittaessa. Siinä vaiheessa, kun aborttien tekeminen tulee vastaan, on vaikeampi perääntyä. Päivi Räsänen itse ei osallistu läheteiden kirjoittamiseen ja aborttien tekoon. On syytä kertoa vakaumuksensa jo työtä hakiessa.
- Se, että on mahdotonta valmistua gynekologiksi, ellei ole valmis tekemään aborttia on ongelma, koska enää ei ole elämän puolesta olevia gynekologeja. On kuitenkin myös lääkäreitä, jotka tekevät myöhemmin ratkaisun ja lopettavat aborttien teon.
- Yleisesti todellisuus on lääkäreiden kannalta katsottuna henkisesti erittäin kuormittavaa.
- Omantunnonvapaus on kaikissa muissa länsimaissa paitsi Suomessa ja Ruotsissa. Suomessa sitä yritettiin lakialoitteella, mutta aloite kaatui eduskunnassa selvin numeroin.
- Down-lapsista abortoidaan noin 70 prosenttia. Tämä on aiheuttanut muun muassa sen, että Down-lasten on vaikea löytää enää kavereita itselleen.
- Päivi Räsänen olisi iloinen kaikista ulostuloista asian tiimoilta. Uusi lakialoite on tulossa eduskuntaan viimeistään 2021 keväällä ja silloin olisi hyvä olla perusteltuja mielipiteitä eri suunnista. Kansanedustajia voi parhaiten lähestyä lähestymällä heitä henkilökohtaisella postilla. Massasähköpostitukset jäivät helposti vaille huomiota.
- Jopa tunnustavien kristittyjen keskuudessa on erilaisia suhtautumisia asiaan.
- Eduskunnan keskusteluilmapiiri abortin suhteen ei ole hyvä. Päivi Räsänen oli suorastaan järkyttynyt keskustelusta, joka viime vaalikaudella nousi ulkoministeri Timo Soinin osallistumisesta vigiliaan Kanadan matkallaan. Keskustelu oli todella kovaa, eikä asiaa osata lainkaan hahmottaa syntymättömän lapsen näkökulmasta.
- Monet puolueet ovat jo ilmaisseet kannattavansa aborttilakia löysemmäksi muuttavaa aloitetta. Päivi Räsänen oli erityisen pettynyt siihen, että Kokoomus ilmaisi kannatuksensa kansainvälisenä vauvan päivänä. Aloitteen hyvä puoli on kuitenkin se, että aloite tarjoaa mahdollisuuden nostaa asia keskusteluun. Puolueiden sisällä on myös aloitetta vastustavia näkemyksiä.
- Aloite tulee eduskunnassa etenemään niin, että ensin on lähetekeskustelu, josta aloite etenee valiokuntakäsittelyyn. Sieltä se tulee suureen saliin, jossa siitä keskustellaan ja äänestetään. Lähetekeskustelu ja valiokuntakäsittely ovat ilmeisiä paikkoja saada siihen mahdollisia muutoksia.

- Enää ei yleensä käytetä abortin puolustamiseen “lapsen on oikeus syntyä toivottuna” -perustelua. Aloitteessa ei puhuta lapsesta yhtään mitään, vaan ainoastaan naisen oikeuksista. Keskustelu on nykyisin keskustelua naisten oikeuksista. On myös huomattava, että Suomessa on satoja koteja, joihin lapsi olisi toivottu adoption kautta.
- Kaiken kaikkiaan yhteiskunnassa ja keskustelussa pitäisi pyrkiä vastamaan kysymykseen: “Mistä elämä alkaa?”
- Jokaisella lapsella on oikeus syntyä terveenä ei ole älyllinen perustelu, koska vastaava perustelu olisi “jokaisella ihmisellä on oikeus elää terveenä.”
- Jokainen vauva on myös jonkun miehen lapsi. On tapauksissa, joissa isä olisi ollut valmis ottamaan lapsen vastaan, vaikka yksinhuoltajana, mutta nainen on silti päätynyt aborttiin. Isällä ei ole mitään oikeuksia abortista päätettäessä. Yleisempää kuitenkin on, että nainen päätyy aborttiin koska ei saa lapsen isältä mitään tukea, vaan tämä jopa kehottaa tekemään abortin.
- Lapsen antaminen adoption olisi tehtävä sosiaalisesti hyväksyttävämmäksi, eikä naiselle saisi jäädä lapsensa hylänneen stigmaa. On paljon perheitä, jotka haluaisivat saada lapsen, mutta eivät voi saada lasta kuin adoption kautta. Äideille, jotka haluavat antaa lapsensa adoptoitavaksi pitäisi antaa tukea.
- Kyseessä on myös yhteiskunnallinen ongelma, sillä syntyvyyden vähentyminen on vääristänyt Suomen väestöpyramidia, mikä aiheuttaa jatkuvia kustannuksia. Yhteiskunnan kannattaisi nähdä vaivaa jokaisen syntyvän lapsen eteen. Naisia, jotka antavat lapsensa adoption tulisi tukea sosiaalisesti.
- Adoptointi ulkomailta ei ole halpaa. Siihen liittyy myös ongelmia lapsen kannalta, koska lapsi joutuu käymään läpi sen kriisin, onko hänet riistetty kotimaastaan ja juuriltaan. Kotimainen adoptio olisi parempi ratkaisu. Silloin myös suhteita biologiseen äitiin olisi mahdollista ylläpitää.
- Syntymän jälkeen on aina harkinta-aika, jos äiti haluaakin pitää lapsen itsellään.